

prima instanță: Iu. Potîngă (Jud. Rîșcani mun. Chișinău) dosarul nr. 3ra-456/17
instanța de apel: V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova
(Curtea de Apel Chișinău)

D E C I Z I E

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Ala Cobăneanu,

Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru

examinînd recursurile declarate de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lîngă Ministerul Finanțelor și de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Popov Nina împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lîngă Ministerul Finanțelor și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14 august 2015,

c o n s t a ț ă:

La 16 mai 2014 Popov Nina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lîngă Ministerul Finanțelor cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în temeiul deciziei Curții Supreme de Justiție din 30.11.2011 a fost dispusă încasarea de la stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul său a salariului neachitat în mărime de 157 782 lei, a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 5000 lei, în total suma de 212 782 lei cu reținerea din suma ce constituie salariul neachitat a plăților obligatorii în buget (impozit pe venit, prime de asigurare medicală, prime de asigurare socială etc.).

Indică reclamanta că în temeiul hotărîrii judecătorești i-a fost achitat salariul adjudecat pentru perioada anilor 2007-2009 în mărime de 147 182 lei din care, în mod legal, au fost calculate și reținute contribuțiile individuale obligatorii a asigurărilor sociale de stat în mărime de 6669, 46 lei, cotele asigurărilor sociale de stat obligatorii în mărime de 30 937, 16 lei și impozitul pe venit în mărime de 24 475, 29 lei.

Sustine reclamanta că pînă în prezent nu a fost transferată la bugetul asigurărilor sociale de stat cota asigurărilor sociale de stat obligatorii în sumă de 30 937, 16 lei, fapt prin care au fost încălcate obligațiunile legale prevăzute de art. 20 din Legea sistemului public de asigurări sociale. Totodată, nu au fost prezentate

în organele de asistență socială declarația 4-BASS pentru anii 2007-2009 și respectiv REV- 5, ceea ce a influențat negativ la recalculare pensiei pentru limita de vîrstă, din care motiv primește pensie mai mică cu aproximativ 2000 lei lunar.

Menționează reclamanta că la data de 27.03.2014 s-a adresat cu o cerere către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, care a fost recepționată la data de 03.04.2014, prin care a solicitat să fie achitate la bugetul respectiv contribuțiile individuale obligatorii și cotele asigurărilor sociale de stat obligatorii reținute din salariul adjudecat achitat pentru anii 2007-2009 și prezentate declarațiile 4-BASS și REV -5 pentru a avea posibilitatea să-i revendice dreptul la recalcularea pensiei pentru limită de vîrstă.

Conform răspunsului, problema abordată nu ține de competența Inspectoratului Fiscal Principal de Stat.

Astfel, i-a fost refuzat în achitarea cotei la bugetul asigurărilor sociale de stat obligatorii, ce-i afectează drepturile și interesele legale, căci CTAS la 21.05.2013 i-a comunicat că este necesar să confirme achitarea contribuțiilor de bază de asigurări sociale de stat obligatorii datorate de angajator, după care se va reveni la soluționarea problemei date.

La data de 05 decembrie 2017 Popov Nina printr-o cerere a solicitat atragerea în proces a Ministerului Finanțelor în calitate de copîrît.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor reclamanta a solicitat obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Ministerul Finanțelor să achite la bugetul asigurărilor sociale cotele asigurărilor sociale de stat obligatorii în mărime de 30 937,16 lei la contul său și să prezinte în organele de asistență socială declarațiile 4-BASS și REV-5 în privința cotelor achitate.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2015 Ministerul Finanțelor a fost atras în proces în calitate de copîrît.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14 august 2015 acțiunea a fost admisă. Au fost declarate ilegale și anulate refuzurile Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Ministerului Finanțelor de a soluționa cererile prealabile ale reclamantei Popov Nina . Au fost obligați Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și Ministerul Finanțelor de a achita la bugetul asigurărilor sociale cotele asigurărilor sociale de stat obligatorii în mărime de 30 973,16 lei la contul reclamantei Popov Nina cu prezentarea în organele de asistență socială a declarațiilor 4-BAS și REV-5 în privința acestor cote achitate.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și Ministerul Finanțelor au declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii apelate și emiterea unei noi hotărîri prin care a respinge acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 15 februarie 2017 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin care a respinge acțiunea.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa Inspectoratului Fiscal Principal de Stat copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data de 15 februarie 2017 se consideră a fi depus în termen.

În motivarea recursului recurentul a invocat că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat este chemat în instanță în calitate de pîrît neîntemeiat, neavînd nici o tangență litigiului la acțiunea Ninei Popov către Ministerul Finanțelor, statutul procesual de pîrît pe deplin drept urmînd să-1 aibă Ministerul Finanțelor, fiind și debitorul sumelor solicitate de reclamantă în temeiul deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 noiembrie 2011. Responsabil de executarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 noiembrie 2011 este Ministerul Finanțelor și nicidecum Inspectoratul Fiscal Principal, de aceea consideră pretenții invocate de reclamantă în acest sens ca fiind neîntemeiate.

La fel, susține că Nina Popov nu este angajatul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, ci al IFS pe r-nul Sîngerei. Reclamanta nu a prezentat nici un act al instanței de judecată în temeiul căruia Inspectoratul Fiscal Principal de Stat este obligat de a calcula careva contribuții de asigurări sociale, or conform titlului executoriu nr.292 din 20.01.2011 debitor este Ministerul Finanțelor.

Invocă că conform art.132 alin.(2) Cod Fiscal, fiecare inspectorat fiscal de stat teritorial, inclusiv IFS pe raionul Sîngerei are statut de persoană juridică și în temeiul art.55 alin.(1) al Codului Civil, poate să-și asume obligații și poate fi reclamant și pîrît în instanță de judecată.

Astfel, pretențiile aferent prezentării declarațiilor 4-BASS și REV- 5 pot fi înaintate față de angajatorul IFS pe raionul Sîngerei, organul fiscal teritorial cu care dna Nina Popov se află în raporturi juridice de muncă și al cărui salariat este.

Totodată, consideră că instanța de apel nu a apreciat corect circumstanțele cauzei, deoarece a menținut în vigoare unele obligații stabilite de prima instanță în privința IFPS care nu rezultă nici din legislația în vigoare nici din act judecătoresc, or achitarea contribuțiilor de asigurări sociale datorate de către angajator a fost a Ministerului Finanțelor pentru executarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 noiembrie 2011, acesta fiind organul cu toate posibilitățile de a executa decizia instanței în modul corespunzător.

La 22 martie 2017 Ministerul Finanțelor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin care a respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată și depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Conform mențiunilor de pe plicul de corespondență se atestă că la data de 02.02.2017 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa Ministerului Finanțelor copia deciziei instanței de apel. Prin urmare, declarînd recursul la data de 22 martie 2017, acesta se consideră a fi depus în termen.

În motivarea recursului a menționat că în partea ce ține de pretențiile împotriva Ministerului Finanțelor, reclamanta a omis termenul de prescripție

prevăzut de lege, iar instanțele s-au expus doar referitor la tardivitatea acțiunii declarată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat.

Sustține că instanțele de judecată au încălcat prevederilor art. 240 alin. (3) CPC, conform cărora instanța de judecată adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant. Instanța de fond a decis din propria inițiativă să declare ilegale și să anuleze refuzul pîrîților de a soluționa cererile prealabile, prin ce a depășit limita pretențiilor din acțiune.

În viziunea recurentului, este inadmisibilă punerea în sarcină a doi subiecți achitarea contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, în acest sens invocînd prevederile art.531 din Codul Civil - o obligație solidară nu se prezumă, ci se naște prin act juridic, prin lege sau atunci cînd prestația este indivizibilă.

Un alt temei pentru admiterea recursului în opinia recurentului ar fi că la adoptarea hotărîrilor instanțele de judecată nu au ținut cont nici de faptul că pe parcursul activității sale în cadrul Serviciului Fiscal de Stat, reclamanta nu a fost salarizată din bugetul nemijlocit al Ministerului Finanțelor. Ministerul Finanțelor a achitat de la bugetul de stat salariul reclamantei, în temeiul unei hotărîri judecătorești irevocabile, doar pe perioada suspendării din funcție în legătură cu aflarea sub urmărire penală, deoarece art.7 lit.a) din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești stabilește că în cazul emiterii sentinței de achitare asemenea prejudiciu se achită de la bugetul de stat. Nu există nici o normă materială, care ar obliga Ministerul Finanțelor să achite contribuțiile de asigurări sociale a unor persoane, care nu se află în relații de muncă cu ministerul.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile urmează a fi admise cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare instanță de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele dosarului rezultă că prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 143-c din 02.03.2005, Popov Nina a fost numită șef al IFS Sîngerei. (f.d. 58)

Prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 361-c din 25.06.2007 contractul individual de muncă cu Popov Nina, șef IFS Sîngerei, a fost suspendat.

Prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 490-c din 04.09.2009 a fost reîncadrată în funcția șef IFS Sîngerei de la 05.08.2009. (f. 59)

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30.11.2011 s-a încasat din contul statului prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul Ninei Popov prejudiciu material 157 782 lei, prejudiciu moral 50 000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică 5 000 lei, total 212 782 lei. S-a specificat și că, prejudiciu atît material cît și moral se încasează în favoarea Ninei Popov din contul statului prin intermediul Ministerului Finanțelor cu reținerea din suma ce constituie salariul

neachitat a plăților obligatorii în buget (impozite pe venit, prime de asigurare medicală, prime de asigurare socială etc).

La 25.04.2012 Ministerul Finanțelor a expediat IFPS scrisoarea nr. 19-06/1043 prin care, întru executarea titlului executoriu nominalizat, a solicitat să fie efectuate calculele corespunzătoare privind reținerile obligatorii din salariul adjudecat în sumă de 147 182 lei și comunicarea salariului net care urmează a fi achitat Popov Ninei de Ministerul Finanțelor în temeiul hotărârii judecătorești (f.d. 25).

Prin scrisoarea nr. 26-13/1-025-43/3124 din 18 mai 2012, IFPS a informat Ministerul Finanțelor despre calculele reținerilor și suma care urmează a fi achitată Popov Ninei. (f.d. 26).

Astfel, pentru anii 2007-2009 intimătei-reclamante i-a fost calculat salariul în sumă de 147 182 lei din care au fost calculate și reținute plățile obligatorii în buget (prime de asigurări sociale - 6 669, 46 lei; prime de asigurări medicale - 4 538, 74 lei și impozitul pe venit - 24 475, 29 lei).

Suma de 111 497, 51 lei, ce constituie salariu net, a fost achitat reclamantei Popov Nina, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 88, 89, 90, 91 din 30 mai 2012. (f. 28-29)

Prin răspunsul CTAS Sîngerei nr. X-01/09-729 din 21.05.2013, Ninei Popov i s-a comunicat că potrivit răspunsului Ministerului Finanțelor nr. 19-09/1288 din 02.05.2013, la sumele din certificatul de salariu nr. 81-1/909 din 02.05.2010 nu au fost calculate și achitate contribuții sociale de stat obligatorii datorate de angajator și respectiv, nu este temei pentru recalcularea cuantumului pensiei. Concomitent cu confirmarea achitării contribuțiilor de bază de asigurări sociale de stat obligatorii, datorate de angajator, se va reveni la soluționarea acestei probleme, (f. 13).

Astfel, deoarece i-a fost refuzat în achitarea cotei la bugetul asigurărilor sociale de stat obligatorii, CTAS la 21.05.2013 comunicându-i reclamantei că este necesar să confirme achitarea contribuțiilor de bază de asigurări sociale de stat obligatorii datorate de angajator.

Din aceste considerente reclamanta s-a adresat în judecată, solicitând obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Ministerul Finanțelor să achite la bugetul asigurărilor sociale cotele asigurărilor sociale de stat obligatorii în mărime de 30 937,16 lei la contul său și să prezinte în organele de asistență socială declarațiile 4-BASS și REV-5 în privința cotelor achitate.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, a admis acțiunea, fiind declarate ilegale și anulate refuzurile Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Ministerului Finanțelor de a soluționa cererile prealabile ale reclamantei Popov Nina și obligați Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și Ministerul Finanțelor de a achita la bugetul asigurărilor sociale cotele asigurărilor sociale de stat obligatorii în mărime de 30 973,16 lei la contul reclamantei Popov Nina cu prezentarea în organele de asistență socială a declarațiilor 4-BAS și REV-5 în privința acestor cote achitate.

Instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii, deoarece reclamanta Popov Nina este angajată a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor, iar ordinul

de angajare, de suspendare, de reintegrare al acesteia în funcția de șef IFS Sîngerei au fost emise de Ministerul Finanțelor.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe de a considera ca fiind nejustificat refuzul pîrîților de a achita contribuțiile de asigurări sociale datorate de către angajator în mărime de 30 937,16 lei și de a prezenta organelor de asigurări sociale declarațiile 4-BASS și REV-5 în privința cotelor asigurate.

Instanța de recurs, însă, consideră pripite concluziile instanței de apel în sensul enunțat, din următoarele considerente.

În sarcina instanței de apel, în conformitate cu art. 373 CPC, revine obligația verificării circumstanțelor și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe și în final să le expună în decizia sa.

Instanța de recurs constată că contrar prevederilor art. 373 alin. (1) CPC, instanța de apel nu a verificat, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt.

În acest sens, instanța de recurs menționează că ajungînd la necesitatea admiterii acțiunii, instanțele ierarhic inferioare au considerat inoportună identificarea exactă a subiectului în sarcina căruia poate fi pusă eventuala achitare a contribuțiilor asigurărilor sociale.

Astfel, prima instanță și instanța de apel au decis să oblige ambii pîrîți, și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și Ministerul Finanțelor, de a achita la bugetul asigurărilor sociale cotele asigurărilor sociale de stat obligatorii, precum și să prezinte declarațiile 4-BASS și REV-5 la organele de asistență socială.

În acest sens, se menționează prevederile art. 531 Cod civil, conform cărora o obligație solidară nu se prezumă ci se naște prin act juridic, prin lege sau atunci cînd prestația este indivizibilă.

Or, obligația de a achita contribuțiile la bugetul asigurărilor sociale și de a prezenta unele declarații la organele de asistență socială nu cad sub incidența temeiurilor prevăzute de art. 531 Cod Civil, adică nu reprezintă o obligație solidară.

Prin urmare, obligația dată nu este solidară și nu putea fi pusă în sarcina a doi subiecți diferiți cum sunt Ministerul Finanțelor și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat. Astfel, în hotărîrile emise instanțele nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au stabilit cu certitudine cine se face responsabil și obligat să calculeze suma cotelor asigurărilor sociale de stat obligatorii în mărime de 30937,16 lei și cine este obligat să prezinte declarația 4-BASS corectată și REV-5 pentru anii 2007-2009. Totodată, nu este clar modul în care două instituții de stat vor trebui să prezinte concomitent două declarații (4-BASS și REV-5) în condiția în care acest lucru poate fi realizat doar de către angajator.

Or, conform art. 1 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, declarația privind evidența nominală a asiguraților reprezintă o relatare, făcută în scris de către angajator, cu privire la executarea obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat pentru fiecare angajat și prezentată structurii teritoriale a Casei Naționale.

Astfel, instanța de apel, anterior obligării pârților în aceeași măsură, nu a stabilit care este responsabilitatea acestora față de reclamanta Popov Nina și să menționeze concret a cui este obligația de achitare a cotei obligatorii de asigurări sociale și prezentarea informației necesare către organele de asistență socială.

Concomitent, instanța de recurs menționează că în conformitate cu art. 240 alin. (3) CPC, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Materialele dosarului atestă că prin cererea de concretizare din 25 ianuarie 2015, reclamantul a solicitat obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Ministerul Finanțelor să achite la bugetul asigurărilor sociale cotele asigurărilor sociale de stat obligatorii în mărime de 30 937,16 lei la contul său și să prezinte în organele de asistență socială declarațiile 4-BASS și REV-5 în privința cotelor achitate.

Prima instanță, însă, a decis pe lângă pretențiile indicate în acțiune, să declare ilegale și să anuleze refuzurile Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Ministerului Finanțelor de a soluționa cererile prelabile ale reclamantei Popov Nina.

Prin urmare, instanța a depășit limita pretențiilor din acțiune, deoarece reclamanta nu a solicitat declararea ilegală și anularea refuzurilor pârților de a soluționa cererile prelabile.

Mai mult ca atât, acest fapt a fost invocat în cererea de apel declarată de Ministerul Finanțelor, însă instanța de apel a omis să se expună asupra acestui fapt.

Or, în conformitate cu art. 373 alin. (5) Codul de procedură civilă, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Iar, în conformitate cu art. 373 alin. (2) CPC, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

La fel, unul din argumentele apelului, la care instanța de apel nu a dat răspuns ține de pretențiile formulate în acțiune față de Ministerul Finanțelor, intimatul invocând în această parte a acțiunii că reclamantul a omis termenul de prescripție.

Astfel, Ministerul Finanțelor a invocat tardivitatea acțiunii, instanțele nu s-au expus asupra acestui argument, considerând a fi suficientă respectarea termenului de prescripție la formularea pretențiilor față de celălalt pârț – Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

Abținerea instanței de apel de la furnizarea unui răspuns explicit în privința argumentelor apelului constituie o încălcare a art. 6 §1 Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, deoarece recurentei-reclamante nu i-a fost acordată posibilitatea de a ști dacă argumentele invocate în cererea de apel au fost neglijate sau respinse, motivele respingerii acestora, fiind astfel lăsată într-o stare de incertitudine și creată impresia că nu a fost auzită.

Toate aceste circumstanțe n-au fost examinate de instanța de apel, deși prezintă interes în soluționarea justă a cauzei, iar aceasta constituie temei de rejudecare.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile, de a casa decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanță de apel.

În conformitate cu art. 445 al.(1) lit. c), CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor și de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Popov Nina împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru